

Bruxelles, 11.4.2016  
COM(2016) 213 final

2012/0010 (COD)

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN**

**în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea  
Uniunii Europene**

**privind**

**poziția Consiliului în ceea ce privește adoptarea unei directive a Parlamentului  
European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea  
datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii,  
identificării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării  
pedepselor și la libera circulație a acestor date,  
și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului**

## **COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN**

**în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea  
Uniunii Europene**

**privind**

**poziția Consiliului în ceea ce privește adoptarea unei directive a Parlamentului  
European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea  
datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii,  
identificării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării  
pedepselor și la libera circulație a acestor date,  
și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului**

### **1. CONTEXT**

Data transmiterii propunerii către Parlamentul European și Consiliu 25 ianuarie 2012  
(documentul COM(2012) 10 final – 2012/0010 COD):

Data avizului Parlamentului European în primă lectură: 12 martie 2014

Data transmiterii propunerii modificate: N/A

Data adoptării poziției Consiliului: 8 aprilie 2016

### **2. OBIECTIVUL PROPUNERII COMISIEI**

Directiva privind protecția datelor care este destinată autorităților polițienești și judiciare face parte dintr-un pachet de reforme în materie de protecția datelor propus de Comisie, care cuprinde, de asemenea, un regulament general privind protecția datelor.

Pachetul de reformă în materie de protecție a datelor își propune să dezvolte un cadru modern, solid, coerent și cuprinzător privind protecția datelor în Uniunea Europeană. Acesta va aduce beneficii persoanelor fizice, consolidându-le drepturile și libertățile fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și încrederea lor în mediul digital.

Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală se aplică în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești anterioare intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Comisia nu a avut, până la 30 noiembrie 2014, competența de a asigura respectarea normelor acesteia deoarece este vorba de o decizie-cadru, acest lucru contribuind la o punere în aplicare inegală. În plus, domeniul de aplicare al deciziei-cadru este limitat la activitățile de prelucrare transfrontaliere. Aceasta înseamnă că prelucrarea datelor cu caracter personal care nu au făcut obiectul unor schimburi între statele membre nu este acoperită, în prezent, de normele UE care reglementează o astfel de prelucrare și care protejează dreptul fundamental la protecția datelor. De asemenea, acest lucru generează, în anumite cazuri, dificultăți practice pentru poliție și alte autorități pentru

care s-ar putea să nu fie clar dacă prelucrarea datelor trebuie să se desfășoare exclusiv la nivel național sau transfrontalier ori pentru care este dificil să prevadă dacă datele „naționale” ar putea face obiectul unui schimb transfrontalier ulterior.

Asigurarea unui nivel omogen și ridicat de protecție a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice și facilitarea schimbului de date cu caracter personal între autoritățile competente ale statelor membre sunt esențiale pentru a se garanta eficacitatea cooperării judiciare în materie penală și a cooperării polițienești. În acest scop, nivelul de protecție a drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor trebuie să fie echivalent în toate statele membre. Protecția efectivă a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune necesită nu numai consolidarea drepturilor persoanelor vizate și a obligațiilor celor care prelucrează date cu caracter personal, ci și competențe echivalente pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu normele în materie de protecție a datelor cu caracter personal în statele membre.

Directiva va permite autorităților de asigurare a aplicării legii și autorităților judiciare să coopereze cu mai multă eficacitate și mai rapid între ele. Aceasta contribuie la sporirea încrederii și asigură securitatea juridică.

### **3. OBSERVAȚII PRIVIND POZIȚIA CONSILIULUI**

Poziția Consiliului reflectă acordul politic la care s-a ajuns între Parlamentul European și Consiliu în cadrul trilogurilor informale din 15 decembrie 2015, acord aprobat ulterior de Consiliu la 8 aprilie 2016.

Comisia sprijină acest acord deoarece corespunde obiectivelor din propunerea Comisiei.

Acordul păstrează obiectivul general de asigurare a unui nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală și al facilitării schimburilor de date cu caracter personal între autoritățile polițienești și judiciare ale statelor membre, prin aplicarea de norme armonizate și operațiunilor de prelucrare a datelor la nivel național. Acesta menține aplicarea principiilor generale în materie de protecție a datelor în cazul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, respectând, în același timp, natura specifică a acestor domenii.

Acordul clarifică domeniul de aplicare material al directivei, precizând că scopul prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor include „și protecția împotriva amenințărilor la adresa securității publice și prevenirea acestora”. Acordul include, de asemenea, anumite entități private în noțiunea de „autorități competente”, dar această posibilitate este limitată strict la entitățile care au fost însărcinate, prin legislația națională, să îndeplinească atribuții de autoritate publică sau competențe publice în sensul directivei. Având în vedere practica statelor membre de a externaliza către sectorul privat anumite activități care anterior erau efectuate numai de către stat (de exemplu, închisorile gestionate de entități private), această posibilitate introduce o anumită flexibilitate în directivă care să permită adaptarea la un mediu în schimbare.

Acordul prevede, de asemenea, criterii și condiții minime armonizate privind posibilele limitări ale normelor generale. Acestea vizează, în special, drepturile persoanelor fizice de a fi informate atunci când autoritățile polițienești și judiciare utilizează sau accesează datele lor. Astfel de limitări sunt necesare pentru eficacitatea prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor. Sunt instituite, de asemenea, norme specifice care să ia în considerare particularitățile activităților în materie de aplicare a legii, inclusiv o distincție

între diferitele categorii de persoane vizate (cum ar fi martorii și suspecții) ale căror drepturi pot varia.

Acordul consolidează abordarea bazată pe riscuri prin noua obligație care revine operatorului, de a efectua, în anumite circumstanțe, o evaluare a impactului asupra protecției datelor, menținând de asemenea obligațiile legate de protecția datelor începând cu momentul conceperii și protecția implicită a datelor și cele privind desemnarea unui responsabil cu protecția datelor.

Acordul stabilește normele privind transferurile internaționale către autoritățile competente ale unor țări terțe, efectuate de autoritățile competente în sensul directivei, prevăzând, în același timp, și posibilitatea transferurilor către organisme private, sub rezerva unor condiții specifice.

#### **4. CONCLUZIE**

Comisia sprijină rezultatele negocierilor interinstituționale și poate să accepte, prin urmare, poziția Consiliului în primă lectură.